

—La tertúlia ha estat llarga però tenim d'acabar. Li dono les gràcies per la seva amabilitat i em despedeixo de la família.

— — —

Tot marxant penso, en el bé que seria per a tots tenir alguna tarda per poder parlar sense presses amb persones del poble. De quantes coses ens assabentariem! Quin bé no fariem a aquestes persones! Estimariem més la nostra terra i segur que mútuament ens enriquiríem.

Es ben trist estar sempre pendent de les agulles d'un rellotge.

Jaume Valls

